

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3642/2019
15.10.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миле Ромчевић, адвокат у ..., против туженог СП „ББ“ ДОО ..., чији је пуномоћник Миле Ранкић, адвокат у ..., ради поништаја решења и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2037/18 од 22.05.2019. године, у седници већа од 15.10.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2037/18 од 22.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 530/17 од 07.02.2018. године, ставом првим изреке, поништено је решење туженог о отказу уговора о раду од 19.06.2014. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад, а одбачена је тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоца врати на радно место возача; ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади штету у висини изгубљене зараде за период од августа 2014. године до фебруара 2016. године у појединачним месечним износима са законском затезном каматом како је наведено у изреци и да у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање у износу од 157.966,47 динара; ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 267.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2037/18 од 22.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу првог става изреке којим је поништено решење о отказу уговора о раду туженог од 19.06.2014. године и обавезан тужени да тужиоца врати на рад и у другом ставу изреке; ставом другим изреке укинута је решење садржано у првом ставу изреке првостепене пресуде у делу у ком је одбачена тужба за враћање тужиоца на радно

место возача и у ставу трећем изреке и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију из свих разлога предвиђених чланом 407. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 12) ЗПП и да је чињенично стање погрешно утврђено, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, не могу бити разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог на радном месту возача аутобуса. Решењем туженог број .. од 19.06.2014. године тужиоцу је отказан уговор о раду број .. од 11.08.2004. године са анексима јер је извршио повреду радних обавеза предвиђених чланом 94. ставом 2. тачкама 38, 10. и 36. Појединачног колективног уговора пошто је 27.05.2014. године управљајући аутобусом недозвољеном брзином од 50 км/часу на путу Братунац – Коњевић Поље проузроковао саобраћајну незгоду услед које је настала материјална штета на аутобусу. Тужиоцу је достављено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду.

На правцу којим је тужилац управљао аутобусом била је оштећена цела ширина коловоза у дужини од око 15 метара, а на око 31,40 метара пре оштећења са десне стране пута у правцу кретања аутобуса били су постављени привремени саобраћајни знаци ограничење брзине на 20 км/часу и улегнуће на коловозу. Наведена саобраћајна сигнализација је непрописна јер недостаје знак обилажења препреке са леве или десне стране или забрана саобраћаја због висине, дубине препреке јер знаци нису постављени на прописаним стубу, висини и удаљености од десне ивице коловоза и од места препреке.

Након изласка из кривине, тужилац је уочио саобраћајни знак ограничење брзине на 20 км/часу и одмах започео радњу смањења брзине на удаљености не мањој од 27 метара од оштећења на коловозу, али је упркос томе аутобус налетео на оштећење на коловозу и након тога се зауставио ван оштећења.

Непосредно пре места незгоде тужилац је управљао аутобусом брзином од 48 км/часу, а дозвољена брзина је 50 км/часу. Приликом налета аутобуса на оштећење на коловозу, тужилац је управљао брзином од 19 км/часу, али је упркос смањењу брзине предњим делом аутобуса налетео на оштећење на коловозу услед чега је настала штета на аутобусу.

Висина изгубљене зараде у периоду од 01.08.2014. године до 28.02.2016. године износи 370.349,66 динара, а висина доприноса за обавезно социјално осигурање износи 157.966,47 динара.

Према становишту нижестепених судова, поништено је решење туженог о отказу уговора о раду јер тужилац није повредио радне обавезе с обзиром на то да је у критичној саобраћајној ситуацији предузео све потребне радње. Како је поништено решење о отказу уговора о раду тужени је обавезан да тужиоца врати на рад и да му накнади штету у висини изгубљене зараде.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује да је нижестепеним пресудама погрешно примењено материјално право. Тужилац није допринео настанку предметног удеса јер је након изласка из кривине уочио саобраћајни знак ограничење брзине на 20 км/часу и одмах започео радњу смањења брзине на удаљености не мањој од 27 метара од оштећења на коловозу, али је упркос томе дошло до удеса. Приликом налета аутобуса на оштећење на коловозу тужилац је управљао брзином од 19 км/часу. Саобраћајна сигнализација за оштећење на путу је била непрописно постављена, па тужилац није имао могућности да раније уочи оштећење на коловозу и да раније реагује. Тужилац не може сносити одговорност за настали удес због непрописно постављене саобраћајне сигнализације. Како је тужилац управљао аутобусом у границама дозвољене брзине на оштећеном коловозу и како није учинио друге пропусте којима би угрозио саобраћај, нема кривице тужиоца за настанак штетног догађаја. Сходно наведеном, тужилац није својом кривицом повредио радну обавезу из члана 94. става 2. тачака 10, 36. и 38. Појединачног колективног уговора код туженог због чега је нижестепеним пресудама правилно поништено решење туженог о отказу уговора о раду од 19.06.2014. године. Како је тужиоцу престао радни однос без правног основа, правилном применом члана 191. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...32/13), тужени је обавезан да тужиоца врати на рад и да му накнади штету у утврђеној висини измакле зараде.

Сходно наведеном, Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у том поступку.

Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић